

תוכן העניינים

1	מבוא: הקוראן והעולם הלא מוסלמי	.1
5	תולדות הקוראן ומעמדו באסלאם	.2
12	הקול האלוהי	.3
16	התגלות הקוראן לנביא	.4
23	ייחודו של הקוראן	.5
30	הקוראן והשטן	.6
34	מוחמד ושונאיו	.7
38	אומת המאמינים	.8
42	מוסר ואתיקה	.9
48	דמות האל	.10
54	כפירה וחזרה בתשובה	.11
58	מוסלמים ואסלאם	.12
61	התפילה	.13
70	היהודים והנוצרים	.14
75	עובדי האלילים	.15
81	עונש הכופרים	.16
87	הדת האברהמית	.17
92	כתבי הקודש לדורותיהם	.18
101	בשורות על מוחמד בכתבי הקודש	.19
107	בני ישראל ורעיון הגאולה	.20
113	החטא והעונש של בני ישראל	.21

122	.22	מלחמה למען אללה
129	.23	פעולות נוספות למען אללה
134	.24	מלחמות מוחמד בעובדי האלילים והיהודים
140	.25	העולם הבא
145	.26	תחיית המתים ויום הדין
151	.27	משפט האל וגורל הזכאים והאשמים
155	.28	אחרית דבר: הקוראן ו"עידן הקרח הקטן"
160		לקריאה נוספת

הקוראן והשטן

האשמה שהוטחה במוחמד שהוא אינו אלא אחוז שד עלולה הייתה להתפרש כאילו שדים הם הדוברים מפיו ולא האל. לכן הקול האלוהי מרגיע אותו ואומר: "מעולם לא שלחנו לפניך שליח ולא נביא, מבלי אשר – עת קרא בקול [את דבר האל] – הגניב השטן דברים אל קריאתו; ואולם אללה ימחה את אשר יגניב השטן. אזי יגדיר אללה את אותותיו, ואללה יודע וחכם" (סורה 22: 52).

המסורת מספרת שבזמן שמוחמד עוד פעל בּמֶכּה, לפני ההג'רה, הוא נכסף לכך שבני קורישי יתרכו לו, ואז הגניב השטן אל בין פסוקי הקוראן כמה דברים משל עצמו ("פסוקי השטן"). דבריו הוחדרו לאחר הפיסקה הקוראנית הפוסלת שלוש אלילות שסגדו להן בערב: "תנו דעתכם על אלֵלָאת ואלֵעֶזָא, וּמִנָּאת, השלישית הנוספת" (סורה 53: 19-20).

בעוד הנביא משמיע דברים אלה, כך מסופר, פרץ השטן ושם בפיו של מוחמד את המילים הכוזבות הבאות: "הן העגורים [אלֵעֶזָא וְאַנְיָק] הנעלים, ויש לקוות שהשתדלותן תתקבל [ביום הדין]". לכאורה הצליח השטן לגרום לנביא להכיר בשלוש האלילות שנחשבו בעיני הכופרים לבנותיו של אללה. האמונה בהן הייתה כרוכה בתפיסה על אודות מלאכים ממין נקבה (סורה 53: 27). התקווה שתתקבל השתדלותן מכוח מעמדן כבנות האל עלתה בקנה אחד עם אמונת הכופרים שאליליהם יכולים לקרבם אל אללה עצמו וללמד עליהם זכות בפניו (סורה 10: 17-18; 39: 3).

התקלה הייתה קצרה. המסורת ממשיכה ומספרת כי המלאך גבריאל נשלח כהרף עין אל הנביא כדי להודיע לו על ביטול הפסוק הכוזב שהשטן שם בפיו, ואז ניתנו הפסוקים האמיתיים הפוסלים את אמיתות האמונה בשלוש האלילות ואת עצם הרעיון שיש לאללה בנות: "האם לכם הזֶכֶר ולו הנקבה? חלוקה שכזו איננה הוגנת. אין הן אלא שמות אשר בהם קראתם אתם ואבותיכם. אללה לא הוריד ממרומים כל אסמכתא לאמיתותם. רק אַחַר דמיון שווא ומשוגות לב נוטים הם, אף כי קיבלו מעם ריבונם הדרכה אל דרך הישר" (סורה 53: 21-23).

כך חסם האל את השטן מהחדרת פסוקיו אל בין אותות האל. הקול האלוהי מוסיף ומדגיש את חסינות הנביא מפני השטן ואומר: "הבה ואודיעכם אל מי יורדים השטנים ממרומים: הם יורדים אל כל רמאי נפשע ומוסרים את הדברים אשר שָׁמְעוּ, ואולם מרביתם מכזבים" (סורה 26: 221-223).

חסימת השדים והכנעתם לקוראן

זאת ואף זאת: השדים כולם מנועים מלהגיע אל מקורות החזון הנבואי ודבר האל השמימי. על כך אנו שומעים בסורה שבה הקול האלוהי מוסר לנביא מה אמרו השדים כאשר לפתע פתאום קרה להם אירוע שלא שיערו שיקרה: "גיששנו בשמים והנה הם מלאים שומרים עזי נפש וכוכבי אש. פעם נהגנו לשבת ולצותת, ואולם עתה אורב לכל מצותת כוכב אש, ושוב איננו יודעים אם עומדים להביא קללה על יושבי הארץ או אולי אומַר ריבונם להביא ברכה עליהם" (סורה 72: 8-10).

כוכבי האש או הכוכבים הנופלים (שְׁהַאֵב, ריבוי: שְׁהַאֵב) המשוגרים אל המנסים לצותת מתוארים גם בדברי הקול האלוהי עצמו:

עיטרנו את הרקיע הראשון בשכיות חמדה, בכוכבים, והפקדנו

תיאורי גן עדן

תיאורי גן עדן, שנועד ליוצאים זכאים במשפט האל, זוכים גם הם למקום נכבד בדברי הקול האלוהי. הוא מרבה לתאר את אושרם ואת אחוותם של השוהים בו, את לבושם ואת תכשיטיהם; את ביתני הנשים הממתינות לצדיקים; את הנשים עצמן (בנות גיל אחד ובתולות); את ברכות המלאכים לשוהים שם; שיחת יושביו זה עם זה; המזון והמשקה אשר בו, היצועים וכלי השתייה; הנערים המשרתים את השוהים; הצל השורר בו. נפוץ במיוחד מוטיב "הגנים אשר נחלים נובעים מתחת לאילנותיהם" (למשל, סורה 47: 12 ועוד הרבה). רוחב הגן כרוחב השמים והארץ (סורה 57: 21), ויש בו "מדורים עליונים אשר ממעל להם בנויים מדורים" (סורה 39: 20) (ראו גם סורה 29: 58; 34: 37).